

ת"פ 1232/05/17 - מדינת ישראל נגד נמרוד סופניאן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 1232-05-17 מדינת ישראל נ' סופניאן

לפני כבוד השופט שאול אבינור
המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד תמיר אלטיט
נגד
הנאשם: נמרוד סופניאן
ע"י ב"כ עו"ד עופר אשכנזי

גזר דין

א. רקע כללי ותמצית כתב האישום המתוקן:

1. הנאשם הובא לדין בגין שרשרת עבירות, אותן ביצע נגד מתלוננים שהכיר באמצעות אפליקציה להיכרויות בין גברים בשם "גריינדר" (להלן - האפליקציה). בתמצית יצוין, כי הנאשם הזדהה באפליקציה באמצעות תמונות גוף של גבר חטוב, שאינן שלו. כשנפגש הנאשם עם המתלוננים, הם דחו אותו, ועל רקע זה הוא ביצע נגדם עבירות.
2. כתב האישום המקורי הוגש אגב הליכי מעצרו של הנאשם וכלל עשרה אישומים, בגין עשרה מקרים שונים. עם זאת, לאחר משא-ומתן במסגרת הדיונים המקדמיים הגיעו הצדדים להסדר טיעון דיוני, בו הוסכם על תיקון כתב האישום באופן שהושמטו ממנו חמישה מתוך עשרת האישומים (להלן - כתב האישום המתוקן).
3. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע על יסוד הודייתו זו בעבירות שבהן הואשם בכתב האישום המתוקן. הצדדים לא הגיעו להסכמות לעניין העונש, הגם שבשלב מאוחר יותר הוסכם ביניהם לעתור לקבלת תסקיר שירות מבחן. בית המשפט נעתר לבקשה זו והורה על הכנת תסקיר, בהתאם (ר' בבקשה מס' 7).
4. כתב האישום המתוקן אוחד אפוא חמישה אישומים, שתמציתם היא כלהלן:

אישום 1:

עיקר העובדות:

- ביום 13.4.17 בשעה 03:00 לערך התכתבו ז"ג (להלן באישום זה - המתלונן) והנאשם באפליקציה והחליפו תמונות. לאחר התכתבות קצרה קבעו הנאשם והמתלונן מפגש אינטימי בדירת המתלונן.
- משהגיע הנאשם לדירה, ולבקשתו, הגיש לו המתלונן כוס מים. לאחר מכן ביקש המתלונן מהנאשם

עמוד 1

לעזוב את הדירה, או אז ביקש הנאשם 20 ₪ כתשלום על הגעתו לדירה. המתלון סירב לבקשתו של הנאשם וביקש ממנו מספר פעמים לעזוב את דירתו.

- הנאשם השליך את הכוס שאחז בידו לרצפה וניפץ אותה וכן השליך לרצפה את הטלפון הנייד מסוג איפון 6 של המתלון וניפץ גם אותו. בהמשך אחז הנאשם בצווארו של המתלון, תוך שהמתלון אוחז בידו של הנאשם על מנת למנוע ממנו לחנוק אותו.
- הנאשם הוציא מכיס חולצתו חפץ, שטיבו אינו ידוע למאשימה, והצמיד אותו לצלעותיו הימניות של המתלון. המתלון הרגיע את הנאשם, אמר לו "הכל בסדר" ונתן לו 100 ₪.
- הנאשם המשיך ודרש מהמתלון לתת לו את כל מה שיש לו בארנק. לאחר שהשיב המתלון כי זה כל מה שיש לו והראה לו את תוכן ארנקו, התרצה הנאשם ופנה לעזוב את הדירה. הנאשם פנה למתלון ואמר לו כי הוא יודע את כתובתו ושכבר יש לו תיק במשטרה, והכל על מנת להפחידו או להקניטו.
- כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלון שריטה בצלעותיו הימניות, סימן אדום בצווארו וכן שריטה מדממת מעל פיו.

הוראות החיקוק:

דרישת נכס באיומים - עבירה לפי סעיף 404 רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); **תקיפה הגורמת חבלה ממשית** - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין; **הסגת גבול** - עבירה לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין; **איומים** - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין; **היזק בודון** - עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

אישום 2:

עיקר העובדות:

- ביום 13.4.17 בשעה 13:00 לערך התכתבו ע"ת (להלן באישום זה - המתלון) והנאשם באפליקציה וקבעו להיפגש בדירת המתלון. משהגיע הנאשם לדירה הגיש לו המתלון, לבקשתו, כוס שתייה.
- לאחר שהבחין המתלון כי הנאשם אינו האדם שהוצג בתמונות אמר המתלון לנאשם שאינו מעוניין בו. הנאשם אמר למתלון "בסדר, אז תן לי 20 שקל" אך המתלון סירב. הנאשם אמר למתלון "אתה בטוח? אתה תצטער על זה" וניפץ את כוס השתייה שהחזיק בידו על שולחן המטבח.
- הנאשם הוציא חפץ מכיסו, שטיבו אינו ידוע למאשימה, אחז את המתלון בצווארו והטיח את החפץ בראשו של המתלון. המתלון פנה לחדרו על מנת להביא כסף לנאשם והנאשם הלך אחריו כשבידו סכין אשר קודם לכן היתה מונחת במטבח. בהמשך השליך הנאשם את האייפד של המתלון וניפץ אותו על הרצפה.
- המתלון הוציא מארנקו שטר של 50 ₪ ונתן לנאשם. הנאשם הזהיר את המתלון לבל יספר על כך לאיש באומרו למתלון שהוא "לא יודע עם מי יש לך עסק", וכן כי הנאשם מכיר את כתובתו וקוד הכניסה לבניין של המתלון; והכל על מנת להפחידו או להקניטו.
- כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלון סימנים אדומים בצווארו והוא סבל מכאבים בגרונו למשך מספר ימים.

הוראות החיקוק:

דרישת נכס באיומים - עבירה לפי סעיף 404 רישא לחוק העונשין; **תקיפה הגורמת חבלה ממשית** - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין; **החזקת אגרופן או סכין שלא כדין** - עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין; **איומים** - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין; **היזק בזדון** - עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

אישום 3:

עיקר העובדות:

- ביום 12.4.17 התכתבו מ"ל (להלן באישום זה - המתלון) והנאשם באפליקציה, תוך שהנאשם הזדהה בשם "נדב". לאחר התכתבות קצרה קבעו השניים להיפגש בדירת המתלון בשעה 13:30. במהלך ההתכתבות שאל המתלון את הנאשם אם אכן התמונות המפורסמות באפליקציה הן תמונותיו והנאשם השיב בחיוב.
- הנאשם הגיע לדירה בשעה הנקובה, הוזמן להיכנס על ידי המתלון אשר היה באותה עת במטבח, וביקש מהמתלון כוס מים. משראה המתלון את הנאשם, ולאחר שסבר כי זיהה אותו כאדם אחר, שאל המתלון את הנאשם אם שמו נמרוד והנאשם השיב בשלילה.
- המתלון החליט כי אינו מעוניין בהמשך הפגישה ואמר זאת לנאשם. בתגובה אמר הנאשם למתלון "20 שקל דמי ביטול, לא באתי לפה סתם בשמש, 20 שקל דמי ביטול". המתלון השיב לנאשם שהוא הציג תמונות שאינן שלו ועל כן הוא מבקש ממנו לעזוב.
- או אז השליך הנאשם את כוס השתייה שאחז בידו וניפץ אותה על הרצפה, זינק לעבר המתלון וניסה לחטוף מידו את הטלפון הנייד שלו. בהמשך אחז הנאשם בצווארו של המתלון, תוך שהוא צועק עליו והמתלון ניסה להשתחרר מאחיזתו. לבסוף אמר המתלון לנאשם כי ייתן לו את כספו והנאשם שחרר את אחיזתו במתלון.
- הנאשם נכנס למטבח ונטל סכין ומספריים, השליך את המספריים לרצפה והצמיד את הסכין לצווארו של המתלון. לאחר מכן תפס הנאשם את חולצתו של המתלון וקרע אותה באמצעות סכין. המתלון רץ לעבר הקופסה בה נמצא כספו, תוך שהנאשם התקרב אליו וכיוון לעברו את הסכין, ונתן לנאשם 200 ₪. הנאשם פתח את הקופסה, הוציא ממנה 400 ₪ נוספים ולקח אותם.
- לבסוף הזהיר הנאשם את המתלון לבל יספר על כך לאיש, באומרו כי הוא מכיר את כתובתו של המתלון ואם המתלון יעז לספר למישהו אז יש לו חמישה חברים ביפו שהוא ישלח אותם אליו, והכל על מנת להפחידו או להקניטו.
- כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלון שריטות קטנות בצווארו.

הוראות החיקוק:

דרישת נכס באיומים - עבירה לפי סעיף 404 רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); **תקיפה הגורמת חבלה ממשית** - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין; **החזקת אגרופן או סכין שלא כדין** - עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין; **איומים** - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין; **היזק בזדון** - עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

אישום 4:

עיקר העובדות:

- ביום 8.4.17 בשעה 15:20 לערך התכתבו ע"צ (להלן באישום זה - המתלון) והנאשם באפליקציה וקבעו להיפגש בדירת המתלון, לאחר שהמתלון בחן את תמונותיו של הנאשם.
- זמן מה לאחר מכן הגיע הנאשם לדירה והמתלון פתח לו את הדלת וזיהה את הנאשם כאדם אשר פגש מספר חודשים קודם לכן. המתלון אמר לנאשם שהם מכירים ואף הטיח בו כי הנאשם "יודע שהוא לא הטעם שלו". הנאשם התרעם על וכך ועזב את הדירה.
- לאחר מספר דקות שב הנאשם לדירה ואמר למתלון שהוא שכח את המפתחות שלו והמתלון הכניסו לדירה. אז הטיח הנאשם את הסוללה של האופניים החשמליים שלו בראשו של המתלון, מספר פעמים. בהמשך אחז הנאשם את המתלון בצווארו ושרט אותו בצווארו וגבו, תוך שהוא אומר למתלון "זה לא יפה להגיד לאנשים שהם לא הטעם שלך".
- לאחר מכן עזב הנאשם את הדירה. המתלון פנה לקבלת טיפול רפואי בבית החולים, שכן ממעשי הנאשם נגרמו לו המטומה במצחו בצד ימין בגודל 5 ס"מ עם חתך באורך 2 ס"מ, אשר נתפר בבית החולים, המטומה בעינו וסימני שריטות מרובים בצווארו וגבו.

הוראות החיקוק:

חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין.

אישום 5:

עיקר העובדות:

- במהלך חודש מאי 2016, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, התכתבו מ"ב (להלן באישום זה - המתלון) והנאשם באפליקציה. במהלך ההתכתבות שלח המתלון לנאשם את מיקומו ומספר הטלפון שלו וכן מסר לו שהוא מתגורר בגפו, מבלי שהשניים קבעו להיפגש. בהמשך, עקב תקלה במכשיר הנייד של המתלון הפסיקה ההתכתבות בין השניים והמתלון הלך לישון.
- זמן מה לאחר מכן שמע המתלון דפיקות רמות בדלתו. הנאשם דרש מהמתלון לפתוח את הדלת ולאחר שהאחרון פתח אותה נכנס הנאשם לדירתו של המתלון. הנאשם אמר למתלון שהוא חיפש אותו בטלפון והמתלון לא ענה לו, והמתלון ניסה להרגיעו. במהלך חילופי הדברים אמר הנאשם למתלון שהוא לא יודע עם מי הוא הסתבך, על מנת להפחידו או להקניטו.
- המתלון הציע לנאשם לשבת להירגע ופנה למטבח על מנת להביא לו כוס שתייה. מששב המתלון עם כוס שתייה אמר הנאשם למתלון שיחשוב על פיצוי עבורו, והמתלון ניסה להרגיעו. הנאשם הוסיף שהוא חלק ממשפחת פשע ובהמשך אמר למתלון שיביא את ארנקו או שהוא יתקשר לאחים הקווקזים והם יבואו להורגו.
- המתלון הוציא מארנקו שטר של 50 ₪, הביא אותו לנאשם ושאל את הנאשם אם הוא מעוניין בעוד כוס שתייה. לאחר שהשיב הנאשם בחיוב פנה המתלון שוב למטבח. הנאשם ניגש לחדר השינה, חיטט בארנקו של המתלון, נטל ממנו 20 ₪ נוספים, שב לסלון ואמר למתלון "מה אתה חושב שאני שווה רק 50 ₪?" לאחר מכן הזהיר הנאשם את המתלון שלא יעז לספר על כך לאיש אחרת יהרגו אותו ויצא מהדירה כשהכסף ברשותו.

הוראות החיקוק:

דרישת נכס באיומים - עבירה לפי סעיף 404 רישא לחוק העונשין; גניבה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

5. כאמור, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע, על יסוד הודיתו זו, בכל העבירות שבהן הואשם בכתב האישום המתוקן.

ב. תסקיר שירות המבחן:

6. תסקיר שירות המבחן מפרט בהרחבה את נסיבותיו האישיות והכלליות של הנאשם, יליד שנת 1993. הנאשם נולד בברית-המועצות לשעבר ועלה ארצה כשהיה בן חודש בלבד. הנאשם גויס בזמנו לצבא, אך שוחרר בשל אי התאמה, וזאת לאחר שהובא לדין פעמיים בגין העדר מן השירות שלא ברשות (שני פסקי הדין בגין עבירות אלה מהווים את עברו הפלילי של הנאשם - ר' בגיליון הרשעותיו הקודמות ע/1).

7. אין מקום להרחיב כאן בפרטי ההיסטוריה המשפחתית של הנאשם, אך ראוי לציין שכיום אין לנאשם קשר עם בני משפחתו, עד כדי כך שהנאשם לא זכה לביקור של מי מהם במהלך מעצרו הממושך. הנאשם סיפר לקצינת המבחן כי תנאי המעצר קשים לו, משום שהוא משמש מושא להצקות וללעג מצד עצורים אחרים ומתנהל בחוויה של דריכות ומתח. כיום שוהה הנאשם באגף טעוני הגנה.

8. בהתייחס לעבירות מושא כתב האישום תיאר הנאשם את המפגשים עם המתלוננים כמפגשים בהם הוא חש דחוי ומושפל והתקשה לווסת את תחושותיו, נוכח הפגיעה בדימויו העצמי. עם זאת, הנאשם ביטא אמפתיה כלפי המתלוננים ונטל אחריות על הנזקים שגרם להם. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מכיר כיום בחומרת מעשיו, כמו גם בכך שבעת ביצוע העבירות בחר ב"פיתרון" קיצוני והרסני, וכיום הוא גם מביע חרטה, בושה ואכזבה מעצמו ומהתנהגותו.

9. בהערכת הסיכון לעבריינות חוזרת צוינו בתסקיר מאפייניו ההתנהגותיים של הנאשם, יחד עם העובדה כי הוא עודנו מצוי בשלב ראשוני של ההכרה בבעייתיות שבהתנהלותו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתאפיין בתחושות של חריגות, בדידות ונחיתות, המשפיעות על תפיסתו העצמית וביטחונו העצמי, באופן המגביר צורך בשליטה ובקבלת חיזוקים מהסביבה. עם זאת צוין עוד, כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי רלוונטי כשתיק זה - לרבות הליכי המעצר במשך חודשים ארוכים והיוודע החשדות נגדו למשפחתו ולקהילה אליה הוא משתייך - נחווים על ידי הנאשם באופן מרתיע ומציב גבול.

10. במישור הענישה המליץ שירות המבחן, לעניין משך תקופת המאסר שבית המשפט יגזור על הנאשם, להתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, בעובדה כי לראשונה בחייו הוא מצוי במעצר ממושך, בקשיי הסתגלותו למעצר ובתנאים בהם הוא מוחזק, וכן בהיעדר כל תמיכה משפחתית. עוד הומלץ כי גזר הדין יפנה את תשומת לב גורמי הטיפול בשירות בתי הסוהר למצבו המיוחד של הנאשם ולחשיבות שילובו באפיק טיפולי.

ג. הראיות לקביעת העונש:

11. מטעם המאשימה הוגשו מספר ראיות לעונש, לרבות בעדויותיהם של שניים מהמתלוננים, כלהלן:

(1) עדות המתלונן ז"ג (המתלונן באישום 1):

12. ז"ג תיאר בעדותו את הפחד הרב ממנו סבל לאחר האירוע, בו הותקף בתוך ביתו-מבצרו, כשבתחילה אף פחד לרדת לרחוב על מנת לגשת למשטרה ולהגיש תלונה. ז"ג גם הוסיף: "**הפחד הזה עדיין מלווה אותי. לא ממנו אבל אני יותר זהיר...**" (ר' בפרוטוקול, עמ' 12, שורה 14 ואילך). עוד סיפר ז"ג על מאמציו לאחר קרות האירוע לאיתור הנאשם, שלגביו לא היו לו אז פרטים. הנאשם אותר לבסוף בהמשך אותו היום, בסמוך לשעה 14:00. תמונות החבלות שנגרמו ל-ז"ג, המתוארות בעובדות אישום 1, הוגשו אף הן כמוצגים (סומנו ע/2).

13. בחקירה הנגדית נשאל ז"ג אודות פוסטים שפרסם בעניינו של הנאשם, והשיב כי פרסם "**מינימום מידע לגבי התחושות שלי**" ולא פרסם את שמו של הנאשם אלא לאחר שכבר פורסם בתקשורת (בפרוטוקול, עמ' 13 שורה 9 ואילך).

(2) עדות המתלונן ע"צ (המתלונן באישום 4):

14. ע"צ תיאר לפני את תחושותיו הקשות בעת האירוע, כלהלן: "**זה נורא הבהיל אותי... הרגשתי מאוים, הרגשתי שאני יכול למות באותו רגע**" (ר' בפרוטוקול, עמ' 13 שורה 26 ואילך). לדבריו, לאחר האירוע הוא פחד לצאת או להיפגש, אפילו עם בני משפחה, משום הקושי לספר להם על נסיבות המקרה. באותה תקופה היה ע"צ סטודנט לרפואה ולאירוע, כמו גם לחבלות שנגרמו לו בעטיו, היו השלכות חמורות על חייו משום שסבל משטף דם בפניו במשך חודשים ארוכים. תמונות החבלות שנגרמו ל-ע"צ, המתוארות בעובדות אישום 4, וכן תעודה רפואית בעניינו, הוגשו כמוצגים (סומנו ע/5).

15. ע"צ הוסיף וסיפר כי הוא מצוי בטיפול פסיכולוגי ותרופתי, עד היום (בפרוטוקול, עמ' 14 שורה 6). בחקירה הנגדית ע"צ אישר שהוא עבר את הבחינות לקראת הסטאז' ברפואה בהצלחה ואף אישר כי חזר להשתמש באפליקציה.

(3) ראיות תביעה נוספות לעונש:

16. עוד הוגשו מטעם המאשימה, כראיות לקביעת העונש, המוצגים הבאים:
- גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (סומן ע/1). כעולה מגיליון זה, לנאשם שתי הרשעות מבית דין צבאי, שתיהן משנת 2014, בגין עבירות של היעדר מן השירות שלא ברשות.
 - תמונות החבלות שנגרמו ל-ע"ת, המתלונן באישום 2, תמונות ה-iPad של המתלונן שנשבר, הסכין בה עשה הנאשם שימוש והחולצה שנחתכה (עליה נראה כתם חומר החשוד כדם) (סומנו ע/3).
 - הצהרת נפגע של מ"ל, המתלונן באישום 3, המתארת את הנזקים הנפשיים שנגרמו לו בעטיה של התקיפה, וכן תמונות שברי הכוס שניפץ הנאשם על הרצפה וההתכתבויות בין השניים (סומנו ע/4).
 - הצהרת נפגע של מ"ב, המתלונן באישום 5, המתארת את הטראומה הקשה ממנה הוא סובל עקב האירוע, שלדבריו לעולם לא ישכח. להצהרה מצורף אישור הפסיכולוגית, המטפלת ב-מ"ב, אודות הטיפול אותו עובר מ"ב אצלה (סומנו ע/6).
17. ההגנה, מצידה, הגישה כראיות מספר פרסומים על הפרשה, בערוצי תקשורת שונים, שבהם

מתואר הנאשם בשמו המפורש, בגילו ובהיותו תושב העיר תל-אביב (סומנו ס/1).

ד. עיקר טיעוני ב"כ הצדדים:

18. ב"כ המאשימה פירט בטיעוניו את הערכים החברתיים, שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות על-ידי הנאשם, ובהם השמירה על כבוד האדם, רכוש וגופו, וכן תחושת הביטחון של האדם בביתו. ב"כ המאשימה הדגיש, כי כיום התופעה של היכרויות באמצעות אפליקציה היא תופעה חברתית מקובלת ונפוצה. לפיכך, מעשיו של הנאשם גרמו בין השאר גם לפגיעה חמורה במרקם החברתי וביחסי האמון בין בני האדם בחברה.

19. ב"כ המאשימה חזר ופירט בטיעוניו את עובדות כתב האישום המתוקן, תוך הצבעה על ממדי החומרה המופיעים במקרים מושא האישומים השונים, לרבות הפגיעות בגוף וברכוש שנגרמו. ב"כ המאשימה הדגיש במיוחד את דפוס הפעולה החוזר ונשנה של הנאשם, שבכל המקרים ביצע מעשים דומים, מהם לא חדל עד שנתפס. יתר על כן, כך הדגיש ב"כ המאשימה, בכל המקרים ביצע הנאשם את העבירות ללא כל התגרות מוקדמת מצד מי מן המתלוננים, שדווקא ניסו להרגיעו.

20. יש להעיר, כי ב"כ המאשימה טען לחומרה רבה של מעשי הנאשם, אף תוך סטייה ממסגרת עובדות כתב האישום המתוקן. כך טען ב"כ המאשימה - הגם שהדברים לא נטענו בעובדות כתב האישום המתוקן - כי מדובר במעשים מתוכננים מראש, שלא נעשו בחולשת רגע בשל כך שהנאשם חש מושפל ודחוי. כך טען עוד, כי אין לדעת "כמה מקרים לא הגיעו לידיעת המשטרה" (בפרוטוקול, עמ' 16 שורה 15), הגם שבכתב האישום המתוקן נטענו חמישה מקרים בלבד. בנוסף טען ב"כ המאשימה לחומרה נוספת של המעשים, בשל העובדה שהמתלוננים הם חברי הקהילה הגאה, חרף העובדה שבכתב האישום לא הואשם הנאשם ב"פשעי שנאה". לבסוף הפנה ב"כ המאשימה לתקדימים, רובם ככולם מבתי משפט מחוזיים, בהם הורשעו נאשמים בעבירות חמורות מאלה בהן הואשם הנאשם לפני ובנאשמים שלהם עבר פלילי מכביד.

21. לעניין הפסיקה האמורה יש לציין את ההפניה לת"פ (מחוזי חיפה) 684-05-17 **מדינת ישראל נ' ערמוש** (12.11.17). באותו מקרה דובר באישום אחד בגין פגיעה בנסיבות מחמירות ובאישום נוסף בגין דרישת נכס באיומים כשהעברין נושא נשק חם או קר (עבירה לפי הוראות סעיף 404 סיפא לחוק העונשין, שעונשה המרבי עשר שנות מאסר) וגניבה. הנאשם דשם חתך מתלונן אחד בידו באמצעות סכין, וממתלונן אחר נטל מכשיר טלפון נייד וסירב להחזירו תוך איומים באמצעות חפץ מתכתי חד. לאותו נאשם, חרף גילו הצעיר, היה עבר מכביד, תסקיר שירות המבחן התרשם ממסוכנותו הגבוהה, ואף עמדו לחובתו שני עונשי מאסר מותנים. יוטעם, כי בגין האישום הראשון נקבע מתחם עונש הולם בין 6-12 חודשי מאסר בפועל, ובאישום השני בין 9-24 חודשים. בגין התיק הושת עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, בצירוף הפעלה מצטברת של שני המאסרים המותנים (בחפיפה ביניהם).

באופן דומה, גם ת"פ (מחוזי ב"ש) 5968-07-16 **מדינת ישראל נ' יוסף סוויסה** (30.11.17) ות"פ (מחוזי חיפה) 30138-10-15 **מדינת ישראל נ' יעקב נגוסה** (28.2.16), שאליהם הפנה ב"כ המאשימה, עסקו, בין השאר, בעבירה הנ"ל של דרישת נכס באיומים, לפי הוראות סעיף 404 סיפא לחוק העונשין.

22. מכל מקום, באשר למספר ה"אירועים" בהם מדובר בפרשה זו עתר ב"כ המאשימה לקביעה כי כל אישום מהווה "אירוע" עברייני נפרד. כמו כן עתר ב"כ המאשימה לקביעת מתחמי עונש הולמים

מחמירים, כלהלן:

באישום 1 ובאישום 5 - בין 12 לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

באישום 2 - בין 18 לבין 30 חודשי מאסר בפועל.

באישום 3 ובאישום 4 - בין 24 לבין 42 חודשי מאסר בפועל.

23. ב"כ המאשימה ציין גם את נסיבות הקולה - של הודיית הנאשם והיעדר עבר פלילי רלוואנטי - אך בד בבד עתר לעונש מאסר בפועל כולל מכביד מאוד, שבין 7.5 לבין 9.5 שנות מאסר בפועל. עוד עתר ב"כ המאשימה להטלת ענישה נלווית, הכוללת מאסר מותנה, קנס כספי ופיצוי משמעותי למתלוננים.

24. ב"כ הנאשם, מצידו, מחה על הטיעון המחמיר מאוד של המאשימה. בהקשר זה גם הגיש ב"כ הנאשם, לאחר שנשמעו הטיעונים לעונש והדיון נקבע למתן גזר דין, בקשה שבמסגרתה עתר כי מותב זה יורה למותב אחר לדון בטענות הנאשם נגד המאשימה במישור המנהלי (ר' בבקשות מס' 14 ומס' 15 שבתיק). לבקשת ההגנה - ונוכח העובדה שהנאשם מצוי במעצר עד תום ההליכים - דחיתי את מועד מתן גזר הדין והוריתי על קיום דיון בבקשה הנ"ל ביום 12.9.18. יש לציין, כי מבין השיטין של הבקשה וטיעוני ב"כ הצדדים, ואף מתוך השיטין עצמן, עולה כי להגנה טענות שונות כלפי התנהלות המאשימה במשא-ומתן שהתנהל בין הצדדים. ואולם, לאחר עיון בבקשה ושמיעת טיעוני הצדדים החלטתי לדחות את הבקשה (כאמור בנימוקי ההחלטה מיום 2.10.18), וכך גם בהתייחס לבקשה דומה נוספת (ר' בהחלטה מיום 11.10.18 בבקשה מס' 18).

25. מכל מקום, לגופם של דברים חזר ב"כ הנאשם והדגיש את נטילת האחריות של הנאשם, שמנעה מהמתלוננים את הצורך להעיד בבית המשפט לעניין האשמה ולהיחקר נגדית, על כל אי-הנעימות הכרוכה בכך. יתר על כן, הנאשם אף הסכים לכל פרוצדורה שתקל על המתלוננים, לרבות בהסכמה לאי-פרסום שמותיהם והימנעות מחקירה בעניין טענותיהם אודות נזקים נפשיים שנגרמו להם.

26. ב"כ הנאשם הרחיב בתיאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, תוך קישורן לפרשה דנא. לפי טיעונו, הנאשם, שנדחה על-ידי משפחתו בשל נטייתו המינית, סבל מתחושות של דחייה ונידוי. לכן, כאשר נדחה הנאשם על-ידי המתלוננים בשל מראהו החיצוני, צפו ועלו בו רגשות תסכול ועלבון קשים. הסניגור אמנם ער לכך שאמירות - כגון האמירה שהנאשם אינו לטעמו של מתלונן פלוני (ר' בעובדות אישום 4) - אינן מצדיקות אלימות, אך מוסיף וטוען שבפועל האמירות פגעו בנאשם במקומות הכי כואבים והכי רגישים. לכן - כך לטענת הסניגור - ברור שלא מדובר בעבירות מתוכננות, שכן הן בוצעו כתגובה ספונטנית לסיטואציות שנוצרו ולא מעבר לכך. ב"כ הנאשם הפנה, בהקשר זה, גם לאמור בתסקיר קצין המבחן, לרבות בהיבט של התקדמות ההבנה וההפנמה של הנאשם את הפסול שבמעשיו.

27. ב"כ הנאשם תיאר את עברו הנקי של הנאשם ואת הקשיים שמהם הוא סבל וממשיך לסבול במהלך מעצרו המתמשך, במיוחד על רקע הניתוק ממשפחתו. הנאשם מצוי במעצר חודשים ארוכים ותנאי המעצר - הקשים ככלל - קשים לו במיוחד בשל נטייתו המינית, שבגינה הוא גם מצוי בתנאי הגנה. קושי נוסף חווה הנאשם עקב כך ששמו ותמונתו פורסמו ברבים ועל כן הוא גם "נשרף" דווקא באותה קהילה שאליה הוא משתייך ושעשויה להיות משענו היחיד נוכח הנתק שבינו לבין משפחתו.

28. באשר למקרים מושא כתב האישום עתר ב"כ הנאשם לקביעה כי אישומים 1 עד 4 מהווים "אירוע" אחד בלבד. זאת, משום שאישומים 1 עד 3 אירעו במהלך תקופה של יומיים בלבד, ואישום 4

רק מספר ימים בודדים לפני כן. לשיטת הסניגור, לאירוע אחד זה יש לקבוע מתחם עונש הולם שהרף העליון שלו לא יעלה על שלוש שנות מאסר, ואילו לאישום 5 יש לקבוע מתחם עונש הולם שבין ענישה הצופה פני עתיד לבין 5 חודשי מאסר בפועל. ב"כ הנאשם הפנה בהקשר זה לפסיקה, ואף הוסיף התייחסות בכתב ברשות בית המשפט.

29. לבסוף מתח ב"כ הנאשם ביקורת על הענישה המחמירה הכוללת, לה עתר ב"כ המאשימה, תוך שציין כי מדובר בענישה לה לעיתים טוענת המאשימה בתיקי הריגה, החמורים בהרבה מעניינו של הנאשם דנא. ב"כ הנאשם עתר אפוא להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם (המצוי במעצר מאז יום 13.4.17) ולחלופין להשית עליו עונש של מאסר בפועל לתקופה כוללת שלא תעלה על שנתיים או שנתיים וחצי.

30. הנאשם, בדברו האחרון לעונש, הביע צער וחרטה עמוקים. לדבריו, העבירות שביצע בפרשה זו נבעו מטעויות של מחשבה ורגש, על רקע בעיות הדימוי העצמי הקשות מהן סובל מאז ימי ילדותו, בה חוות אלימות רבה. הנאשם גם תיאר את קשייו במעצר, והוסיף: **"אני מבקש סליחה ואני ממש מרגיש מה הם מרגישים והרגישו. עם כל האהבה והצער - זה הקהילה שלי"** (בפרוטוקול מיום 8.7.18, עמ' 21 שורה 9).

ה. דין והכרעה:

(1) כללי:

31. כפי שצוין כבר לעיל (בפסקה 20), בפרשה דנא טען ב"כ המאשימה לחומרה שמעבר לאמור בכתב האישום המתוקן. דא עקא, שאין כל אפשרות לקבל קו טיעון זה. על-פי הוראות סעיף 40(ב)(1) לחוק העונשין, בשלב הטיעונים לעונש נאשם אינו רשאי להביא ראיות הסותרות את הנטען על-ידו בשלב בירור האשמה - והדברים הם קל וחומר כאשר מדובר במאשימה.

32. לו סברה המאשימה כי הנאשם היה מעורב במקרים נוספים, היה עליה להאשים את הנאשם בהתאם, ולו סברה כי הנאשם ביצע "פשעי שנאה" נגד המתלוננים על רקע נטיית המינית, היה עליה להאשימו בנסיבות מחמירות לפי הוראות סעיף 144 לחוק העונשין. בנוסף, לו סברה המאשימה כי מעשיו של הנאשם מגבשים עבירות המצויות בסמכותו הייחודית של בית המשפט המחוזי - כגון העבירה של דרישת נכס באיומים כשהעברין נושא נשק חם או קר, לפי הוראות סעיף 404 סיפא לחוק העונשין - היה עליה להגיש כתב אישום בבית המשפט המחוזי ולא להסתפק בהגשת כתב אישום בבית משפט השלום.

33. ואולם, משנמנעה המאשימה לעשות את כל אלה, אין היא רשאית לתקן את מחדליה-כביכול במסגרת הטיעונים לעונש. אין המאשימה יכולה להגיש כתב אישום מתוקן תחום ומוגבל - הן בעובדות הנטענות בו והן בהוראות החיקוק שלפיהן מואשם הנאשם - ולאחר מכן להשלים את שהחסירה בכתב האישום (לפי שיטתה) על-ידי הרחבת מסגרת הטיעונים לעונש. לפיכך ראוי להדגיש כי, בהתאם להוראות הדין, כל מה שעומד לפני בית משפט זה לעניין מעשיו של הנאשם בפרשה דנא הוא האמור בעובדות כתב האישום המתוקן והאמור בעובדות אלה בלבד: לא פחות מכך אך בוודאי לא יותר מכך.

34. עוד יש להוסיף, בהקשר זה, כי כמעט למותר לציין את חומרתם הרבה של "פשעי שנאה" ("hate

"crimes"), דהיינו: עבירות המבוצעות נגד קורבנות בשל השתייכותם לקבוצה מסוימת, לרבות בשל נטייה מינית, ואף המחוקק הישראלי הכיר בחומרה מיוחדת זו עת חוקק את הוראות סעיף 144 לחוק העונשין. יחד עם זאת, בפרשה דנא טיעון או רמיזה מצד המאשימה במישור זה הם חסרי בסיס, גם מעבר לעובדה שהמאשימה-עצמה לא האשימה את הנאשם בפשעי שנאה. אכן, במישור זה יש טעם בטיעון ב"כ הנאשם, שלפיו הנאשם הוא בעל אותה נטייה מינית כמו המתלוננים ומשתייך לאותה קהילה (כפי שצוין גם בתסקיר שירות המבחן), ואין כל אינדיקציה ראייתית לכך שהוא ביצע את העבירות נגד המתלוננים בשל נטייתם המינית.

(2) קביעת מתחמי העונש ההולמים:

35. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לכל "אירוע" עברייני שבגינו הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם; והכל כאמור בהוראות סעיף 40ג יחד עם סעיף 40יג לחוק העונשין. קביעת מתחם העונש ההולם לכל אירוע תיעשה בהתאם לעיקרון המנחה בענישה - הוא עקרון ההלימה - תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות המפורטות בהוראות סעיף 40ט לחוק העונשין.

36. לענין מספר האירועים מושא כתב האישום המתוקן, כמו גם הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות על-ידי הנאשם, מקובל עלי טיעון ב"כ המאשימה. התשובה לשאלה כמה "אירועים" כוללת פרשה מסוימת אמנם אינה תמיד חד-משמעית, גם תוך הפעלת מבחן ה"קשר ההדוק", שנקבע בזמנו דעת רוב בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (2014) ואומץ בפסיקה מאוחרת יותר. מבחן הקשר ההדוק מדבר, בין השאר, על "סמיכות זמנים", אך בפרשה דנא טיעון הסניגור לכך שאישומים 1 עד 4 מהווים אירוע אחד בלבד אינו מובן, שהרי הוא-עצמו טוען כי לא מדובר בפעולות מתוכננות מראש או במעשים שנעשו ברצף ביצועי אחד, והדברים גם לא נטענים בעובדות כתב האישום המתוקן. למעשה, ההיפך הוא הנכון: מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי חמשת האישומים עוסקים במקרים נפרדים, שהתרחשו במקומות שונים ונגד קורבנות שונים, ועל כן יש לראות כל אישום כ"אירוע" נפרד.

37. באשר למתחם העונש ההולם לאירועים אלה, יש לציין כי כאשר מדובר בעבירות תקיפה הגורמות לחבלות, הדומות לאלה שנגרמו למתלוננים, לא אחת המאשימה עצמה מסכימה למתחם עונש הולם שהרף התחתון שלו הוא בתקופת מאסר בפועל שניתן לשאתה בדרך של עבודות שירות. עם זאת, בפרשה דנא קיימת חומרה מיוחדת, לא רק בשל הביצוע החוזר ונשנה של העבירות נגד קורבנות שונים, אלא גם בשל כך שהעבירות בוצעו בביתם-מבצרם של המתלוננים, תוך פגיעה הן בפרטיותם והן בתחושת הביטחון האישי שלהם. בנסיבות אלה, הרף התחתון של מתחם העונש ההולם בגין האירועים מושא כתב האישום המתוקן צריך לכלול עונש של מאסר בפועל, לריצוי מאחורי סורג ובריח.

38. למרות זאת - ובמיוחד בהתייחס לרף הענישה לו עתרה המאשימה - לא למותר להעיר כי קיימים מקרים בהם נגזרו עונשים לנשיאה בעבודות שירות גם בגין תקיפה הגורמת חבלות של ממש שבוצעה בתוך בית הקורבן או בסמוך לו. כך, למשל, בת"פ (ק"ג) 53899-08-16 מדינת ישראל נ' אליהו (02.05.2018), שם תקפו הנאשם ואחיו את המתלונן, בביתו ולעיני אשתו וילדיו, במכות אגרוף ובבעיטות, לרבות תוך הטחת ראשו ברצפה וגרימת נזק לרכוש. נקבע מתחם עונש הולם שבין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל ובסופו של דבר נגזר על הנאשם עונש לנשיאה בעבודות

שירות. כך גם בע"פ (מחוזי תל-אביב) 46390-04-18 **שושני נ' מדינת ישראל** (09.07.2018), שם תקף המערער את המתלונן באישון ליל, בפתח הבניין בו הוא מתגורר, בכך שהיכה בראשו עם מוט ברזל שלוש פעמים, וגרם לו לחבלה של ממש ולפציעות עם דימומים. בערעור הסכימה המדינה להעמדת עונש המאסר בפועל שנגזר על המערער, הגם שניהל משפט ולא נטל אחריות, על תקופה של שישה חודשים שניתן לשאתם בדרך של עבודות שירות.

39. על רקע כל אלה אני קובע את מתחמי העונש ההולמים בפרשה זו כלהלן:

באישום 1 עד 3 (לכל אישום בנפרד) - בין 9 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

באישום 4 - בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

באישום 5 - בין מאסר לתקופה שניתן לשאתה בדרך של עבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

(2) גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחמי העונש ההולמים:

40. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם לכל אירוע על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם

בתוך מתחמים אלה - למעט במקרים יוצאי דופן, בהם הוא רשאי לחרוג מכך, שאין עניינם לכאן - תוך התחשבות בנסיבות, שאין קשורות בביצוע העבירות, המפורטות בהוראות סעיף 40א לחוק העונשין.

41. באשר לנאשם שלפניי, השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו הם כלהלן:

עברו הפלילי של הנאשם - לנאשם, יליד שנת 1993, שתי הרשעות קודמות מבית דין צבאי בגין היעדר מן השירות שלא ברשות. כפי שציין גם ב"כ המאשימה, בהגנותו, לא מדובר בעבר רלוואנטי. לפיכך, לעניינינו מדובר בנאשם בן 25 שנים ללא עבר פלילי, על כל המשתמע מכך.

הודאה ונטיילת אחריות - הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן. בכך חסך הנאשם מזמנם של העדים, הצדדים ובית המשפט. פשיטא כי נסיבות אלה, ובמיוחד הוויתור על העדת המתלוננים, יש לזקוף לזכותו של הנאשם.

בנוסף, כפי שהדברים באו לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן ובדברו האחרון של הנאשם לעונש, הנאשם נטל אחריות על מעשיו והביע צער וחרטה עמוקים.

נתוני האישיים של הנאשם ונסיבות חייו - הנאשם הינו כאמור צעיר בן 25 שנים. כעולה מתסקיר שירות המבחן, נסיבות חייו של הנאשם אינן קלות.

בהקשר זה יש לציין במיוחד את הקשיים אותם חווה הנאשם במעצר, בין היתר בשל הנתק שבינו לבין משפחתו, ואת הבושה והבידוד מהם סובל הנאשם בין השאר בשל פרסום שמו ברבים (ר' גם בפרסומים 1/ס).

42. נסיבות הקולה בעניינו של הנאשם עולות אם כן במשקלן על נסיבות החומרה ועל כן יש לגזור את

עונשו ברף התחתון של מתחמי העונש ההולמים. בנוסף, בנסיבות העניין יש לגזור את דינו של הנאשם לעונש כולל אחד לחמשת האירועים, כאשר בגזירת עונש זה יש כמובן להתחשב במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן, ולשמור על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין העונש שייגזר; והכל בהתאם להוראות סעיף 40ג(ג) לחוק העונשין.

ו. סוף דבר:

43. לפיכך - ובהתחשב בשיקולים לכך חומרה ולכך קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 36 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו (13.4.17).

(ב) מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה של אלימות כלפי הגוף.

(ג) מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה של איומים או של היזק לרכוש בזדון.

(ד) קנס בסך של 1,000 ₪, או 5 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בארבעה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.9.19 ובכל ראשון לחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.

(ה) פיצויים למתלוננים באישומים 1, 2, 3 ו-5, בסך של 3,000 ₪ לכל אחד מהם. פיצויים למתלונן באישום 4 בסך של 6,000 ₪.

כל הפיצויים הנ"ל - בסך כולל של 18,000 ₪ - יופקדו בקופת בית המשפט עד ולא יאוחר מיום 1.9.19.

באחריות ב"כ המאשימה להגיש הודעה למזכירות בית המשפט בדבר פרטי המתלוננים, לצורך העברת הפיצויים.

יוטעם, כי קביעת שיעור הפיצויים נעשתה על רקע הסכומים המקובלים בגזרי דין בפלילים, תוך התחשבות בכך שנגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל ממושך. לא למותר להוסיף ולציין, בהקשר זה, כי הפיצויים בפלילים אינם שוללים את האחריות האזרחית (בהתאם לאמור בהוראות סעיף 88 לחוק העונשין).

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

תשומת לב שלטונות שב"ס לאמור בתסקיר שירות המבחן אודות מצבו המיוחד של הנאשם ולהמלצה לשילובו באפיק טיפולי. באחריות ב"כ הנאשם לוודא הבאת דברים אלה לידיעת הגורמים הרלוואנטיים בשב"ס.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ח' חשוון תשע"ט, 17 אוקטובר 2018, בנוכחות הצדדים.